

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 8^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1901

Ἔτος 23^{ον}. — Ἀριθ. 36

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια.)
ΒΟΕΣ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΟΙ

Τὴν πρώτην ἡμέραν, ἀφ' οὗ διήλθον ἀπὸ πολλὰς νήσους, τὰ ὑψηλὰ δένδρα τῶν ὁποίων ἐκομπτεν ὁ ἄνεμος, τὰ πλοίαρια ἐφθασαν περὶ τὴν ἐσπέραν εἰς τὴν νῆσον Μπαγιάνον. Ἐπειδὴ, χάρις εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ κ. Μανουὴλ Ἀσσομφιδίων καὶ τῶν υἱῶν του, τὰ τρόφιμα ἦσαν ἄφθονα, ἀνάγκη κυνηγίου δὲν ὑπῆρχε· καὶ ἐπειδὴ ἐξ ἄλλου ἡ νύξ ἦτο σεληνοφώτιστος, ὁ Βαλδέξ καὶ ὁ Πάρσαλ ἐπρότειναν νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ πλοῦς μέχρι τῆς πρωίας, διὰ νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ ὡραίου καιροῦ.

Ἡ πρότασις ἔγινε δεκτή, καὶ τὰ πρυμνήσια τῶν πλοιαρίων δὲν ἐθέθησαν εἰς τὴν ξηράν.

Ἡ νύξ παρήλθεν ἄνευ ἐπεισοδίου, μολοντί τὸ πλάτος τοῦ ποταμοῦ, μόλις τρικισίων πενήκοντα μέτρων, ἐστένευεν εἰς πολλὰ μέρη ἐξ αἰτίας τῶν νήσων καὶ τῶν νησιδρίων, προπάντων παρὰ τὸ στόμιον τοῦ ρίου Γουανάμη, παραποτάμου τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς.

Τὴν πρωίαν ἡ Γαλλινέτα καὶ ἡ Μορίσκη ἐφθασαν εἰς τὴν νῆσον Ταμπλαδόρ, ὅπου ἄλλοτε ὁ Σαφφανζὼν εἶχε συναντήσῃ, ἓνα μαῦρον εὐφυσέστατον καὶ φιλόφρονά, ὀνομαζόμενον Ριχάρδον. Δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν εὐρίσκετο πλέον ἐκεῖ, καὶ οἱ ταξειδιῶται ἐλυπήθησαν, διότι ἐπρόβλεπαν νὰ τῷ ζητήσουν πληροφόριαν.

— Κρῖμα! εἶπεν ὁ Ἰάκωβος Ἑλλώκ. Ἀπὸ αὐτὸν θὰ ἐμανθάνομεν ἴσως, ἂν ὁ Ἀλφανζὺς ἐθεάθῃ τὰ περίχωρα τοῦ ποταμοῦ.

Καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τὸν Ἰσπανόν:

— Ζορρές, ὅταν ἦσουν εἰς τὸν Ἀγιον Φερνάνδον, ἤκουσες ποτὲ νὰ

ἐμιλοῦν διὰ τοὺς δραπέτας τῆς Καυένης καὶ διὰ τὴν συμμορίαν τῶν Ἰνδῶν, ποῦ ἐνώθη μὲ αὐτούς;

— Μάλιστα, κύριε Ἑλλώκ, ἀπεκρίθη ὁ Ἰσπανός.

— Εἶχαν ἀναφανῇ ποτὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ἄνω Ὀρενόκου;

— Δὲν εἰξεύρω... Ἐγίνετο λόγος διὰ κάποιους Ἰνδοὺς Κουίθας...

— Ἀκριβῶς, Ζορρές... καὶ ὁ Ἀλφανζὺς, ἓνας κατάδικος δραπέτης, ἐγίνεν ἀρχηγός των.

— Πρώτην φορὰν ἀκούω αὐτὸ τὸ ὀ-

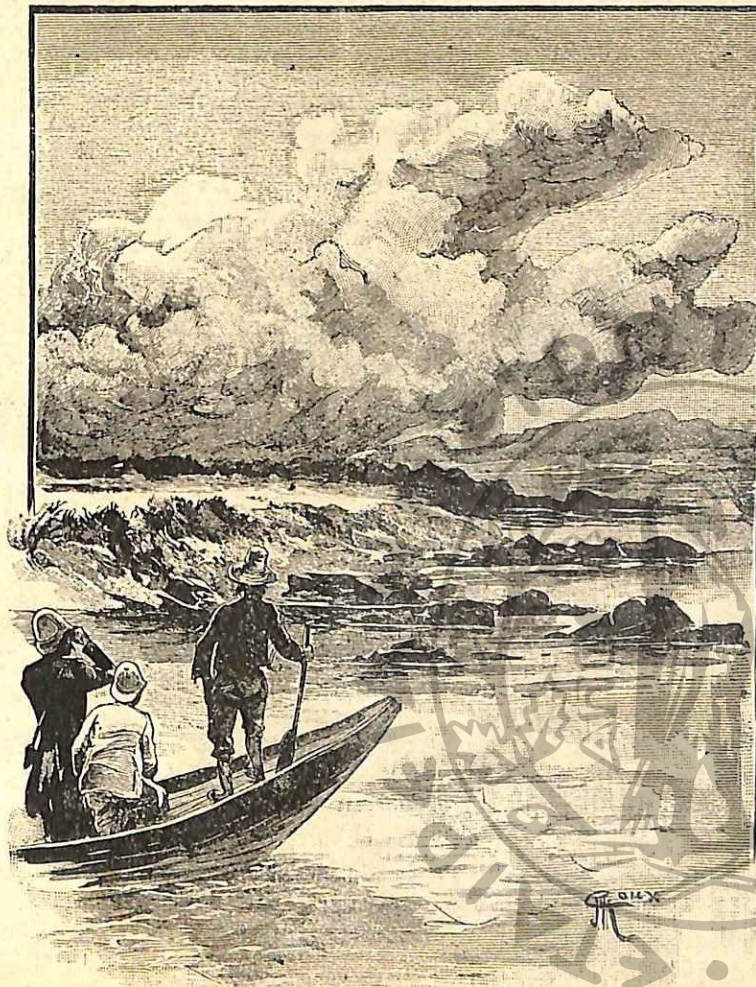
νομα, ἀπήντησεν ὁ Ἰσπανός. Ὅπωςδὴ ποτε, δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ συναντήσωμεν αὐτοὺς τοὺς Κουίθας, διότι, καθὼς ἄκουσα, ἐξητοῦσαν νὰ ξαναγυρίσουν εἰς τὴν Κολομβίαν, ἀφ' ὅπου τοὺς εἶχαν διώξῃ· καὶ ἂν εἶνε ἀλήθεια, δὲν εἰσμπορεῖ νὰ εὐρίσκωνται εἰς αὐτὰ τὰ μέρη τοῦ Ὀρενόκου.

Αἱ πληροφορίαι τοῦ Ζορρές πιθανὸν νὰ ἦσαν ἀληθεῖς· ἀλλ' οἱ ταξειδιῶται δὲν ἐλησμόνησαν τὰς φρονίμους συμβουλὰς τοῦ κ. Ἀσσομφιδίων, καὶ ἐξηκολούθουν νὰ εἶνε προσεκτικώτατοι.

Καὶ ἡ ἡμέρα ἐπίσης παρήλθεν ἄνευ ἐπεισοδίου. Ὁ πλοῦς ἐξηκολούθει ὑπὸ τοὺς ἀρίστους ὅρους ταχύτητος. Τὰ πλοίαρια ἐπροχώρουν ἀπὸ νήσου εἰς νῆσον, ἀφίνοντα τὴν μίαν διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν ἄλλην. Τὸ ἐσπέρας ἐστάθμευσαν παρὰ τὸ ἀκρωτήριο τῆς νήσου Καρίκας. Ἐπειδὴ ὁ ἄνεμος εἶχε κοπάσῃ, ἦτο προτιμώτερον νὰ σταθοῦν, παρὰ νὰ καταφύγουν εἰς τὴν παλάντσαν διαρκούσης τῆς νυκτός.

Ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον ἐσπευσαν νὰ πομπεύσουν ἐνωρίς, διὰ νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὸν πρωῒνον ἄνεμον, ἄρκετὰ ἰσχυρὸν ὥστε νὰ κολπώσῃ τὰ ἱστία τῶν πλοιαρίων. Ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐφαίνετο μακρὰν μίαν ὑψηλὴν ὄροσειρά, ἀνωθεν τῶν δασῶν, τὰ ὁποῖα ἐξετείνοντο ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς, μέχρι τοῦ ὀρίζοντος. Ἦτο ἡ ὄροσειρά Δουίδο, μίαν τῶν σημαντικωτέρων τῆς χώρας ταύτης.

Μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, κατόπιν ἐπιπόνου ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἄνεμος ἔπνεε κατὰ δια-

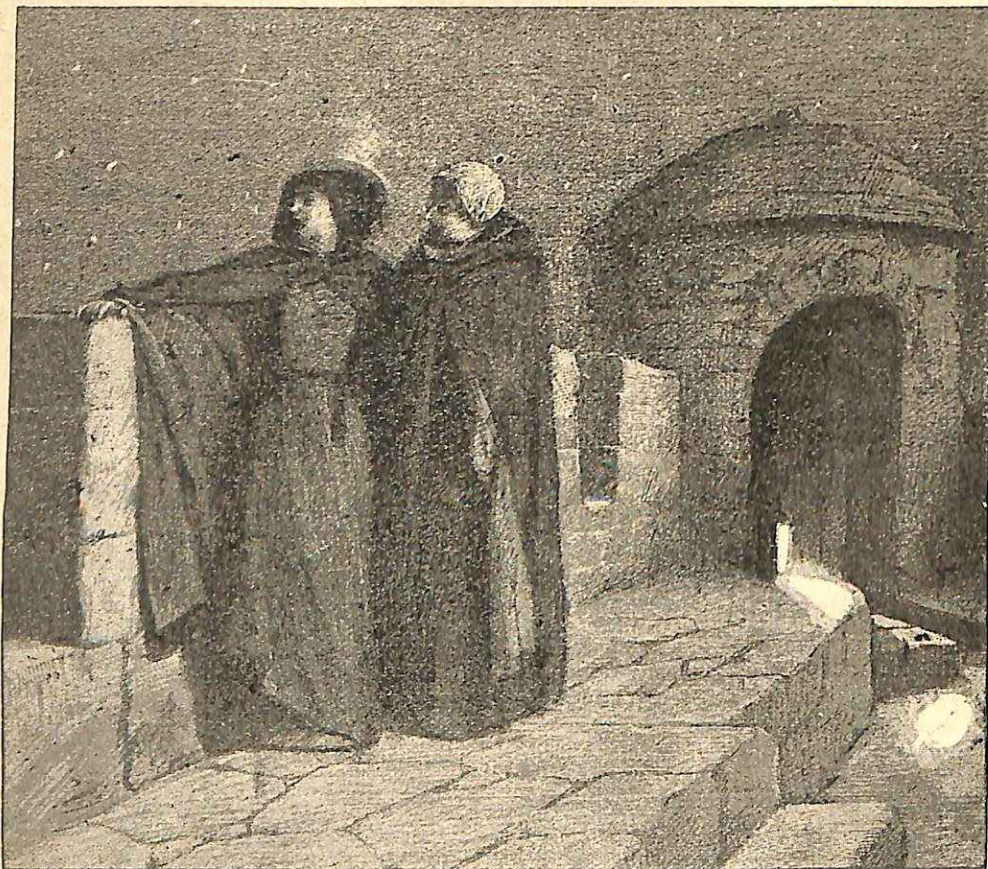
« Τὸ νέφος, εἰς ἀπόστασιν ἰδιαίτων βημάτων ἀπὸ τῆς ὀχθῆς, ἐπροχώρει... » (Σελ. 286, στήλ. γ')

Ο ΑΝΕΥΓΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

— Καί πῶς αὐτὸ τὸ θαῦμα; ἤρωτή-
σεν ἡ κυρία Δέ Ρεσάν. Μ' ἐκεῖνα τὰ
λατινικά λόγια ποῦ ἐδιάβαζε προτῆτε-
ρα;... Μήπως ὁ Δὺν Ἰουστῆνος κάμνει
μαγείες;... Ἀλλοίμονον!... Πῶς νὰ μὴ
πηγαίνει ὁ κόσμος ἀπὸ κακὸν σὲ χειρότερον,
ὅταν καὶ οἱ πλέον σοφοί...

Ἡ Ἀδελαΐς ἔκρυψε τὸ πρόσωπον ὅ-
πισθεν τοῦ ἐργοχείρου της, διὰ νὰ γελά-
σῃ μὲ τὴν ἀφέλειαν τῆς ἀγαθῆς κυρίας.
Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὁ Γάστων
ἀνέλαβε τὸς τακτικὰς τοῦ συνηθείας, καί

« Ἐμείναν ἐκεῖ ἐπὶ πολὺ, παρατηροῦσαι ἄνωθεν τῶν ἐπάλξεων. » (Σελ. 289, στ. θ'.)

οἱ ἀπεσταλμένοι του διέτρεξαν τὰ χωρία
τῆς περιοχῆς, διὰ νὰ αναγγείλουν εἰς τοὺς
νεαροὺς ὑποτελεῖς, ὅτι ὁ «ἀρχηγός» των
τοὺς ἀνέμενε διὰ τὴν ἐπαύριον.

Ἀλλ' ἡ ἀνυπομονησία τοῦ Γάστωνος
νὰ ἐπανίδῃ τὸν Ἰωβῆνον ἠῤῥαυεν ἀπὸ ἡ-
μέρας εἰς ἡμέραν. Κάθε φορὰν ποῦ ἐπέ-
στρεφεν εἰς τὸν πύργον μετὰ τὰ γυμνά-
σια καὶ τὰ παιγνίδια, ἔτρεχε νὰ ἐρωτήσῃ
τὸν σκοπὸν, μήπως ἐφάνη κανεὶς ἐρχόμε-
νος μακρόθεν.

— Αὐθέντα, τῷ ἀπεκρίθη ἓν ἀπόγευμα
ὁ σκοπός· βλέπω ἓνα πεζὸν νὰ διευθύνε-
ται πρὸς τὸν πύργον μὲ μεγάλα βήματα.

— Μήπως εἶνε ὁ Ἰωβῆνος;

— Ὅχι· φορεῖ ρούχο ἀπὸ γαλάζιο
πάνι, κόκκινον πλατεῖα ζώνη, κασκέτο μαῦ-
ρο. Μοιάζει σὰν ξυλοκόπος τῆς Ἐρλῆς.

— Ἀ, ξέρω, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Γά-

στων· οἱ λησταὶ τοῦ Ρουσιγιὼν θὰ ἐφά-
νησαν πάλιν, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἐρλῆς
στέλλουν νὰ μου ζητήσουν βοήθειαν...
Ὡ, Ἰωβῆνε, Ἰωβῆνε, διατί νὰ λείπῃς
ἀπὸ τὴν ἐορτὴν τῆς πρώτης μου μάχης;

Μετὰ τὸν μονόλογον τοῦτον, ὁ νεαρὸς
πυργοδεσπότης εἶπε πρὸς τὸν σκοπὸν:

— Ἀμα φθάσῃ ὁ ξυλοκόπος αὐτός,
νὰ εἰσαχθῇ ἀμέσως εἰς τὴν μεγάλην αἴ-
θουσαν· ἐκεῖ τὸν περιμένω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ὁ ἀπεσταλμένος τῶν ὑλοτόμων τῆς
Ἐρλῆς. — Ἡ φρονιμωτέρα τῶν δύο
νεανίδων, γίνεταί ἡ τολμηροτέρα.

Ὁ ἀπεσταλμένος τῶν κατοίκων τῆς

ποίου νὰ φύγῃ, διὰ νὰ μὴ συμπεριλη-
φθῇ εἰς τὴν σφαγὴν τῶν κατοίκων τῆς
Ἐρλῆς. Ἀντὶ νὰ κολοῦσθῃ τὴν συμβου-
λὴν αὐτὴν, ἡ ἀγαθὴ Κατίνα εἰδοποίησε
τὸν ἄνδρα τῆς καὶ ὅλους τοὺς χωριανοὺς
περὶ τοῦ κινδύνου, τὸν ὁποῖον διέτρεχον.
Τότε ἐγένετο πανικός. Γυναῖκες, παιδιὰ
καὶ γέροντες ἐκρύφθησαν εἰς τὸ μεγα-
λείτερον σπήλαιον τοῦ βουνοῦ Ἀγίος
Οὐδέρετος. Μόνοι οἱ ἄνδρες τῆς Ἐρλῆς,
ὕλοτόμοι καὶ ἀνθρακῆς, ἔκαμαν συμβού-
λιον καὶ ἀπεφάσισαν νὰ χαθοῦν ὅλοι, μέ-
χρι τοῦ τελευταίου, παρὰ νὰ φήσουν τοὺς
ληστὰς νὰ ἔμβουν καὶ νὰ καύσουν τὸ χω-
ρίον των. Ἐπειτα ἀνέβησαν ἐν σώματι
εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Ἀγίου Οὐδέρε-
του, ἔπου ὁ ἡγούμενος Μωγῆρος τοὺς
ἠλόγησε καὶ τοὺς ἐνθάρρυνεν, εἰπὼν
εἰς αὐτοὺς, ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἁ-
γίων τοῦ Βερνάζου, ἡμποροῦσαν νάντι-
μετωπίσουν καὶ νὰ ποτρίψουν τὸν κίνδυ-
νον. Τότε ἐξέλεξαν ἓνα, — αὐτὸν ποῦ ὠ-
μιλοῦσε, — καὶ τὸν ἐστειλαν νὰ ζητήσῃ
γονατιστὸς τὴν βοήθειαν τοῦ κυρίου των.

— Σήκω ἐπάνω, καλέ μου ἄνθρωπε,
τῷ εἶπεν ὁ Γάστων, τείνων τὴν χεῖρα.
Σήκω, διότι δὲν πρόκειται νὰ μου ζητή-
σῃς χάριν. Εἶνε τὸ καθήκον μου αὐτό,
καὶ εἰμαι ἐτοιμος νὰ το πράξω. Μετὰ
μίαν ὥραν, ἔσον ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐτοιμα-
σθοῦν τὰ ἔπλα καὶ τὰ ἄλογα, θὰ ξεκι-
νήσωμεν διὰ τὴν Ἐρλῆν. Πήγαινε τώρα
νὰ νηστεύῃς καὶ νὰ συνέλθῃς, διὰ νὰ εἰ-
σαι ἐτοιμος νὰ μας ἀκολουθήσῃς.

Ἀμα ἀπεσύρθη ὁ ὑλοτόμος, ὁ Γάστων
ἔδωσε διαταγὴν εἰς τὸν ἱπποκόμον του
νὰ ὀπλίσῃ, καμμιὰ πενηνταριά ἄνδρας, καὶ
νὰ στείλῃ ἀνθρώπους εἰς τὰ τρία χωρία νὰ
συναθροίσουν τοὺς νεαροὺς του στρατιώτας.

Ὁ δὲν Ἰουστῆνος παρετήρησε τότε
ὅτι ἦτο προτιμωτέρον νὰ δανεισθῇ πε-
ρισσότερους ἄνδρας ἀπὸ τὴν φρουρὰν τοῦ
πύργου, παρὰ νὰ συμπεριλάβῃ τοὺς νεο-
συλλέκτους του.

— Ὅσον διὰ τοὺς μικροὺς, ἀπήντη-
σεν ὁ Γάστων, αὐτὸ ἐννοεῖται. Ἀλλ' ἐ-
κεῖνοι, τοὺς ὁποίους ὑπέδειξα, εἶνε ὅλοι
μεγάλοι, μεγαλύτεροί μου, καὶ θὰ παρε-
πονοῦντο μὲ τὸ δίκην των ἂν ὁ «ἀρχη-
γός» των ἐξεστράτευσεν χωρὶς αὐτούς.

— Τί; θὰ ὑπάγῃς καὶ σὺ νὰ πολε-
μήσῃς μὲ τοὺς ληστὰς; ἀνέκραξεν ἡ Ἐρ-
μάνη, ἡ ὁποία μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκεῖ-
νης δὲν εἶχεν ἐννοήσῃ ὅτι καὶ ὁ ἀδελφός
της θὰ ἐλάμβανε μέρος αὐτοπροσώπως
εἰς τὴν ἐκστρατείαν. Δὸν Ἰουστῆνε, μὴν
ἐπιτρέψετε τέτοιον τρέλλαν... Γάστων,
σοῦ το ἀπαγορεύω. Ὡς μεγαλητέρα, ἔ-
χω τὸ δικαίωμα νὰ διατάσσω ἐδῶ, ἐν ἁ-
πουσίᾳ τοῦ πατρός μας.

— Ναί, ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκιακὴν δι-
εὐθύνσιν, ὅχι ὅμως καὶ τὴν ἰδικὴν μου,
ἀπήντησεν ὁ Γάστων ἀποφασιστικῶς.
Ἀλλως τε, μὴ λημονῆς ὅτι ὁ πατέρας μου
ἔδωσε τὴν ἄδειαν νὰ γυμνασθῶ φέτος εἰς

τὰ ὄπλα, εἴτε εἰς ψευδοπολέμους, εἴτε εἰς
μάχην ἀληθινήν.

Ταῦτα εἰπὼν, ὁ Γάστων ὑπεκλίθη καὶ
ἐξῆλθε διὰ νὰ περιβληθῇ τὴν πανοπλίαν
τοῦ.

— Ὡστε λοιπὸν θὰ τὸν ἀφήσετε νὰ
διακινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν του; εἶπεν ἡ
Ἐρμάνη πρὸς τὸν δὸν Ἰουστῆνον.

— Δὲν εἰμπορῶ νὰ κάμω διαφορετικά,
ἀφ' οὗ ἔχει τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πατρός
του, ἀπήντησεν οὗτος. Ἀλλ' ἡσυχάσατε,
θὰ ὑπάγω καὶ ἐγώ... Ἄν καὶ κληρι-
κός, ἀφ' οὗ ὅμως πρόκειται νὰ ὑπερα-
σπίσωμεν ἐντίμους ἀνθρώπους ἐναντίον
ληστῶν, ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ περιβληθῶ
καὶ ἐγὼ τὴν σκουριασμένην πανοπλίαν μου
καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσω.

— Ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ ἐξέλθῃ, δὲν
θέλω νὰ ἐκτεθῇ! ἀνέκραξε καὶ πάλιν ἡ
Ἐρμάνη. Τὸν γνωρίζω· θὰ ριφθῇ ἀμέ-
σως εἰς τὴν μάχην...

— Ὅχι, ὅχι, ἡσυχάσατε. Θὰ τὸν ἐπι-
βλέπω καὶ δὲν θὰ τὸν ἀφίσω νὰ ἐκτεθῇ...
Σὰς ἐξορκίζω, δεσποινίς, μὴ ἐναντιόνη-
σθε εἰς τὴν χαρὰν, τὴν ὁποίαν θὰ αἰσθαν-
θῇ ὁ Γάστων ἀπὸ τὴν πρώτην του ἐκ-
στρατείαν, καὶ μὴν πιστεύετε τὰ ὑπερβο-
λικά ποῦ λέγουν οἱ ἔμφοβοι χωρικοί.
Ἀῦριον τὸ πρωὶ θὰ ἐπιστρέψωμεν σῶοι
καὶ ἀβλαβεῖς.

— Καλὰ, τὸν ἀφίνω, εἶπεν ἡ Ἐρμάνη,
ἀλλ' ὑπὸ ἓνα ὄρον. Ὑποσχέθητέ μου
ὅτι θὰ μου χορηγήσετε τὴν πρώτην χά-
ριν ποῦ θὰ σας ζητήσω, δὲν Ἰουστῆνε,
οἰαδήποτε καὶ ἂν εἴνε.

— Τὸ ὑπόσχομαι εὐχαρίστως, ἀπεκρί-
θη ὁ παιδαγωγός, κατευχαριστήμενος
διότι ἐτελείονεν οὕτω ἡ συζήτησις.

— Ἦθελαν νὰ ἤξευρα τί χάριν θὰ τῷ
ζητήσῃς, εἶπεν ἡ Ἀδελαΐς πρὸς τὴν Ἐρ-
μάνην, ἅμα ἔμειναν μόναι.

— Ἀπλούστατα· ἂν ἡ πρώτη ἐξοδος
τοῦ Γάστωνος δὲν ἀποθῇ ὅπως ἐλπίζει
καὶ ἔπως ἐλπίζω, θὰ τῷ ζητήσω νὰ μὴ
τῷ ἐπιτρέψῃ δευτέραν. Ἐμπρὸς τώρα
ὑπομονή, καὶ ἄς καταβῶμεν εἰς τὸ προ-
αύλιον, νὰ ποχαιρετώμεν τὸν μικρὸν αὐ-
τὸν Ἀρην... Ἄς εἶγῃ τοῦλάχιστον κα-
νένα ἄλλο τοῦ προκοπῆς! Εἶνε πολέμι-
κὸ ἄλλο τοῦ ἀνράκι ποῦ ἔχει;... Ὑπάρχουν
τόσα παραδείγματα πολέμι-
στῶν ποῦ ἐχάθησαν ἢ ἐσώθησαν ἐξ αἰ-
τίας τοῦ ἵππου των!... Ἀχ, τί κρίμα
τὸ δὲν ἡμπόρεσε ὁ πατέρας νὰ τοῦ ἀγο-
ράσῃ φέτος ἓνα ἄλλο!... Ποτὲ ἡ πτω-
χεία μας δὲν μου ἐφάνη ἐπαισθητοτέρα,
παρὰ τώρα ποῦ στερεῖ τὸν Γάστωνα ἐνὸς
καλοῦ ἵππου!

Ὁμιλοῦσαι οὕτως, αἱ δύο νεανίδες ἔ-
φθασαν εἰς τὴν αὐλὴν καὶ διήλθον πρὸ
τοῦ ἀποσπάσματος, τὸ ὁποῖον μόλις εἶχε
συνταχθῇ. Ἡ Ἐρμάνη ἀφῆκε στεναγμὸν
ἀνακουφίσεως ἅμα εἶδε τὸν Γάστωνα, ἀ-
νεβασμένον μετὰ τοῦ Ἰουστῆνου ἐπὶ τοῦ
αὐτοῦ μεγαλοσώμου νορμανδικοῦ ἵππου.

— Καλὴν ἐντάμωσιν, δεσποινίδες, εἴ-
πεν ὁ παιδαγωγός, χαίρει τὰς δύο
νεανίδας. Παρακαλέσατε τὸν Θεὸν δι'
ἡμᾶς...

Εἶνε περὶ τὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ ἔκα-
μαν καὶ αἱ δύο ἐξ ὅλης καρδίας. Κατό-
πιν ὅμως ἐστάθη ἀδύνατον νὰ κοιμηθοῦν.
Ἡ παιδαγωγός των ἐρογγάλιζεν ἤδη
μακαρίως, ὅταν ἡ Ἐρμάνη εἶπε πρὸς τὴν
Ἀδελαΐδα:

— Ἀναβαίνομεν εἰς τὸν πύργον; Ἡ
σιωπὴ τῆς νεκρῆς φέρει ἥχους ἀπὸ τόσῳ
μακρὰν, ὥστε θὰ ἡσυχάσωμεν ὀλίγον ἂν
δὲν ἀκούσωμεν τίποτε καὶ ἂν δὲν ἴδωμεν
κόκκινον τὸν οὐρανὸν πρὸς τὸ μέρος τῆς
Ἐρλῆς. Ἀπὸ αὐτὸ θὰ συμπεράνωμεν ὅτι
εἶνε ἡσυχία.

— Πηγαίνομεν! εἶπεν ἡ Ἀδελαΐς.
Ἐτκεπασθησαν καλὰ, ἐπῆραν ἓν κλε-
ποράνιον, τὸ ὁποῖον ἄρσαν εἰς τὴν
τελευταίαν βαθμίδα τῆς ἐλικοειδοῦς κλί-
μακος, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ ἐπὶ πολὺ, παρα-
τηροῦσαι ἄνωθεν τῶν ἐπάλξεων. Ἀλλὰ
δὲν εἶδον ἄλλην λάμψιν, ἐκτὸς τῆς μαρ-

μαρυγῆς τῶν ἀστέρων, οὔτε ἤκουσαν ἄλ-
λον κρότον, ἐκτὸς τοῦ κοάσματος τῶν
βατράχων.

(Ἐπεταί συνέχεια) ΦΩΚΙΟΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΛΟΓΟΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Ὅταν ἡ Βασίλισσα τῆς Ρουμανίας
Ἐλισάβετ, ἡ γνωστὴ εἰς τὸν φιλολογι-
κὸν κόσμον ὡς Κ ἁ ρ μ ε ν Σ ὺ λ θ α,
ἀνέγνωσεν ἐν διήγημά της ἐνώπιον τῆς
Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, ἔκαμε τὸν ἐξῆς
πρόλογον:

« Ἡ γυνὴ σιγάτω ἐν τῷ ναφ » λέγει
ἡ Γραφή. Ἡ δρᾶσις τῆς γυναικὸς δὲν
πρέπει νὰ ἐξέρχεται τῆς ἱερᾶς ἐστίας.
Ἡ φωνὴ τῆς οὐδαμοῦ ἤχει γλυκύτερον
ἢ ἐν μέσῳ τῶν τέκνων της. Εἰς ἐμὲ ὁ-
μως ὁ Θεὸς ἐξέτεινε τὴν ἐστίαν καὶ τὴν
ἐμεγάλυνεν: ἡ γλυκεῖα πατρίς μὲ τὰ
ὑπερήφανά της τέκνα δὲν εἶνε ἀρά γε
ἐστία καὶ αὕτη μεγάλη καὶ προσφιλες;
Δὲν εὐρίσκομαι λοιπὸν καὶ κατὰ τὴν στιγ-
μὴν αὐτὴν ἐν τῇ ἐστίᾳ μου καὶ ἐν μέσῳ
τῶν τέκνων μου; »

Ο ΛΑΧΑΝΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΟΥΛΙΩ

ΙΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ε'.

Ἔτσι ὁ Λαχανάκης καὶ ἡ Μαρουλιὼ δὲν ἐπρόφθασαν οὔτε νὰ εὐχα-
ριστήσουν τὴν Κυρὰ - Μελίσσα, γιὰ τὸ ὠραῖο μέλι ποῦ τοὺς ἔδωσε.

Τὸ ἐπῆραν ὅμως μὲ χαρὰ καὶ ἐγύρισαν πάλιν κοντὰ ἑστὲς φραουλιές,
καὶ ἄρχισαν νὰ κόβουν καὶ νὰ τρώγουν.

Τὶ νόστιμες ποῦ ἦταν τώρα!

Ἐκοβαν μιὰ φράουλα, τὴν ἐδουτοῦσαν ἄπὸ μέλι καὶ τὴν ἔτρωγαν.

Ἔτσι ἔφαγαν πολλές, — ἀπὸ δέκα ὁ καθένας. Καὶ μὴ νομίζετε ὅτι εἴ-
νε μικρὸ πρᾶγμα δέκα φράουλες διὰ παιδάκια τῆς ἡλικίας των. Καὶ μά-
λιστα τόσο μεγάλες φράουλες καὶ τόσο γλυκειές!...

Σὲ λίγο ἐχόρτασαν.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΟΙ ΠΕΛΑΡΓΟΙ

(Συνέχεια και τέλος· ἴδε σελ. 279.)

“Ἦθελ· νὰ ὁμιλήσῃ περὶ χιόνος· ἀλλ’ ἐπειδὴ ποτὲ δὲν εἶδε νὰ χιονίξῃ, δὲν ἤμπορει νὰ δώσῃ σαφεστέραν ἰδέαν περὶ αὐτῆς.

— Καὶ τὰ κακὰ παιδιὰ γίνονται σκληρὰ καὶ πίπτουν ἔς τὴ γῆ κομμάτια· κομμάτια;

— “Ὅχι, ἀλλὰ εἶνε ἀναγκασμένα νὰ μένουν μέσα εἰς ἐν δωμάτιον σκοτεινὸν καὶ μελαγχολικόν, ἔπου τουρτουρίζουν καὶ στενοχωροῦνται. Τί δυστυχῆς ποῦ εἶνε ἡ ζωὴ των σχετικῶς πρὸς τὴν ἰδικήν σας, τὰ ὅποια ζῆτε ἀκαταπαύστως κάτω ἀπὸ ὥραν ἥλιον, μέσα εἰς τὴν πρασιναδά καὶ εἰς τοὺς βατράχους!

Μετά τινα καιρὸν, τὰ μικρὰ ἐμεγάλωσαν ὥστε ἡδύνατο νὰ σηκώνωνται ἐν τὸς τῆς φωλεᾶς των καὶ νὰ παρατηροῦν ὁλοτρίγυρα. Τότε ὁ πατὴρ των τοῖς ἔφερε βατράχους πρασίνοισ, φιδάκια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀρεκτικά, τὰ ὅποια ἤρπαζον μὲ φυσικὴν ἐπιδειξιότητα. “Ἐπειτα τοῖς ἐδείκνυε διάφορα παιγνίδια διὰ νὰ διασκεδάσουν. “Ἔθετε τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῆς οὐρᾶς του, ἀνωρθοῦτο πότε ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδὸς πότε ἐπὶ τοῦ ἄλλου, καὶ ἐκτύπα δυνατὰ τὸ ῥάμφος του· καὶ διὰ νὰ ἐνώσῃ, τὸ ὠφέλιμον μὲ τὸ τεργνόν, τοῖς ὠμίλει περὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας τῶν λιμνῶν καὶ τῶν ποταμῶν.

— Πρέπει τώρα νὰ σας μάθω νὰ πετᾶτε, εἶπε μίαν ἡμέραν εἰς τὰ λελεκάκια ἡ πελαργίνα, καὶ τὰ ἔφερε καὶ τὰ τέσσαρα ἐπὶ τῆς στέγης.

“Ἐπρεπε νὰ τα ἰδῇτε πῶς κάθῃ στιγμὴν ἐκονδυλοῦσαν ὡσὰν μεθυμένα ἐπὶ τῶν μακρῶν καὶ στενῶν ποδῶν των· ὅσον καὶ ἂν προσεπάθουν νὰ κρατηθοῦν εἰς ἰσορροπίαν μὲ τὰς πτέρυγας των, ἐκινδύνευον ὁλονεὶν νὰ κατακυλίσουν.

— Κυττάξετέ με καλὰ, εἶπεν ἡ μήτηρ, νὰ, πῶς πρέπει νὰ βαστάτε τὴν κεφαλὴν σας. Νά, πῶς πρέπει νὰ στέκεσθε ἔστα πόδια σας! “Ἐν... δὴ! “Ἐν... δὴ! “Ἐτσι προοδεύει κανεὶς εἰς τὸν κόσμον. — “Ἐπειτα ἐπέταξεν ὀλίγον μακρύτερα, καὶ τὰ μικρὰ θελήσαντα νὰ τὴν μιμηθοῦν, ἐκίνησαν τὰς πτέρυγας των καὶ ἐπῆδον ὀλίγον κλονούμενα.

— Δὲν θέλω ἐγὼ νὰ πετάξω, εἶπε τὸ ἐν ἑξ αὐτῶν, ἐπιστρέψαν εἰς τὴν φωλεάν. Δὲν με μέλει· ἄς μὴν πάγω εἰς τὴν Αἴγυπτον.

— Λοιπὸν θέλεις νὰ περάσῃς τὸν χειμῶνα ἐδῶ καὶ νὰ παγώσῃς ἀπὸ τὸ κρύο; ἢ νὰ σε πιάσουν τὰ κακὰ παιδιὰ, νὰ σε κρεμάσουν, νὰ σε ψῆσουν καὶ νὰ σε σουβλίσουν; Περίμενε λιγάκι, νὰ πάγω νὰ τα φωνάξω.

— “Ὅχι! ὄχι! ἀνέκραξε τὸ λελεκάκι, καὶ ἐπανῆλθεν ἐπὶ τῆς στέγης μετὰ τῶν ἀδελφῶν του.

Μετά τρεῖς ἡμέρας, καὶ τὰ τέσσαρα ἤξευρον ὀλίγον νὰ πετῶσιν. Ἐφαντάσθησαν ὅτι ἡμποροῦν πλέον νὰ διασχίσουν τὸν ἀέρα, ἀλλ’ ἅμα ὑψώθησαν ὀλίγον, πούρ!.. νὰ τα καὶ τὰ τέσσαρα γάμω· καὶ μόνον ἀφ’ οὗ ἐκοπίασαν πολὺ μὲ τὰς πτέρυγας των καὶ τα ἐδοθήθησαν ἀκόμη καὶ ἡ μήτηρ των, κατάρθωσαν ν’ ἀναβοῦν πάλιν εἰς τὴν στέγην.

Τὰ παιδιὰ ἐπλημύρηνσαν πάλιν τὴν ὁδόν, τραγουδοῦντα μὲ τὴν διαπεραστικὴν των φωνήν:

Τὸ πρῶτό σου θὰ κρεμασθῇ,
Τὸ δευτέρό σου θὰ πνιγθῇ,
Τὸ τρίτό σου θὲ νὰ ψιγθῇ.

— Δὲν καταβαίνομε νὰ τοὺς βγάλωμε τὰ μάτια; ἠρώτησαν οἱ πελαργίσκοι καταθυμωμένοι.

— “Ὁ, ὄχι! “Ἀφῆστέ τα νὰ λέγουν, ἀπήντησεν ἡ μήτηρ, καὶ ἀκούσχετε ἐμένα· τοῦτο εἶνε προτιμότερον... “Ἐν... δὴ!.. δὴ!.. ἀριστερὰ... κάνετε τὸ γύρο τῆς καπνοδόχης!.. “Ἐν... δὴ!.. δὴ!.. δεξιὰ τώρα!.. Καλὰ! πολὺ καλὰ! Αὖθις οὐ θὰ ἐλθετε μαζὶ μου εἰς τὸ ποταμὸν· θ’ ἀπαντήσωμε πολλὰ ζεύγη πελαργῶν μὲ τὰ παιδιὰ των· κυττάξετε νὰ στέκεσθε καλὰ, καὶ νὰ με τιμῆσετε.

— Καὶ δι’ ἀνταμοιβὴν μας δὲν θὰ μας ἀφήσῃς νὰ ἐκδικηθοῦμε λιγάκι αὐτὰ τὰ κακάπαιδα;

— “Ἀς φωνάζουν ὅσο θέλουν· ἡ φωνὴ των δὲν θὰ μας ἐμποδίσουν ν’ ἀναχωρήσωμεν εἰς τὰς Πυραμίδας, καὶ νὰ ζήσωμεν ἐκεῖ πλουσιοπάροχα, ἐν ᾧ αὐτὰ ἐδῶ θὰ τουρτουρίζουν ἀπὸ τὸ κρύο. Τὰ φθάνει αὐτὴ ἡ τιμωρία.

— “Ἀδιάφορον· ἡμεῖς ἠθέλαμε νὰ ἐκδικηθῶμεν μόνον μας, εἶπον οἱ μικροὶ πελαργοὶ μὲ τὴν συνήθη εἰς τὴν ἡλικίαν των μνησικακίαν.

Ἐξ ὧν των παιδιῶν, τὰ ὅποια ἐτραγουδοῦσαν εἰς τὸν δρόμον, περισσοτέραν σκληρότητα πρὸς τὰ πτηνὰ ἐδείκνυν ἐν παιδίον ἑξαετές. Οἱ μικροὶ πελαργοί, μὴ ἔχοντες καμμίαν ἰδέαν περὶ τῆς ἡλικίας τῶν ἀνθρώπων καὶ βλέποντες αὐτὸ μεγαλειότερον ἀπὸ τὸν πατέρα των καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα των, τὸ ἐφαντάζοντο τοῦλάχιστον ἑκατὸν ἐτῶν. Κατ’ αὐτοῦ πρὸ πάντων θὰ ἐξεθύμωον· αὐτὸ ἤρχιζε πρῶτον καὶ δὲν ἔπαυεν οὐδὲ στιγμὴν τὰ τραγοῦδια του καὶ τὰ σκώμματα του. Οἱ μικροὶ πελαργοὶ τόσο πολὺ ἠρεθίσθησαν, ὥστε ἡ μήτηρ των ἠναγκάσθη νὰ τοὺς ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐκδικηθοῦν, ἀλλὰ μόνον τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς των.

— Νὰ ἰδοῦμε πρῶτα, πῶς θὰ φανῇτε εἰς τὴν μεγάλην ἐπιθεώρησιν· ἂν δὲν φερθῇτε ὅπως πρέπει, ὁ στρατηγὸς θὰ τρυπήσῃ μὲ τὸ ῥάμφος του τὸ στῆθος σας, καὶ ἡ προφητεία τῶν παιδιῶν ἐν μέρει θὰ ἐπαληθεύσῃ· ἰδοὺ διατὶ πρέπει νὰ πε-

ριμεῖντε. — “Ἀς περιμεῖνωμεν λοιπόν, εἶπαν τὰ μικρὰ λελέκια.

Καὶ ἤρχισαν πάλιν τὸ ἔργον των μὲ διπλάσιαν προθυμίαν· ἦτο ἀληθῶς μία χαρὰ νὰ τα βλέπῃ κανεὶς. “Ἀμα ἤλθον τὸ φθινόπωρον, οἱ πελαργοὶ ἤρχισαν νὰ συναθροίζωνται διὰ νὰ πετάξουν πρὸς τὰ μεσημβρινὰ μέρη. Ἦρχοντο εἰς τὸ λειβάδι, διαβαίνοντα πολλὰ μαζὶ ὡς ἀγέλαι, ἐπάνω ἀπὸ τὰ δάση καὶ τὰ χωρία. Καὶ ἡ γνωστὴ μας οἰκογένεια μετέβη ἐκεῖ καὶ ἦτο καλλιτέρα ἀπὸ ὅλας καὶ εἰς τὸ πέταγμα καὶ εἰς τὸ βάδιμα.

— Νά, πλέον ἤλθεν ἡ στιγμὴ νὰ ἐκδικηθῶμεν, εἶπαν οἱ τέσσαρες μικροὶ πελαργοὶ πρὸς τὴν μητέρα των.

— “Ἀλήθεια! εἶπεν αὕτη· καὶ ἰδοὺ πῶς ἀπεφασίσα, ὅτι πρέπει νὰ ἐκδικηθῇτε: Εἰςέωρ εἰς ποῖον μέρος εἶνε τὸ λειβάδι, ὅπου εἶνε τὰ μικρὰ παιδιὰ, εἰς τὰ ὅποια ἔλαβον παραγγελίαν οἱ πελαργοὶ νὰ δώσουν γονεῖς. Αὐτὰ τὰ ἄθῳα πλάσματα κοιμῶνται ἐκεῖ ἡσυχα-ἡσυχα καὶ βλέπουν θελκτικὰ ὄνειρα, τὰ ὅποια δὲν τα ξαναβλέπουν πλέον εἰς τὴν ζωὴν. “Ὁλοι οἱ γονεῖς ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχουν παιδί, καὶ ὅλα τὰ παιδιὰ εἶνε εὐχарιστημένα ν’ ἀποκτήσουν ἕνα ἀδελφάκι ἢ μίαν ἀδελφούλαν. Θὰ πᾶμε εἰς τὸ λειβάδι, θὰ ζήσωμεν ἐν νέον παιδί διὰ τὴν οἰκογένειαν καθενὸς ἀπὸ τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐτραγουδοῦσαν τὸ κακὸ τραγοῦδι διὰ τοὺς πελαργούς. Θὰ διορθωθοῦν ἔτσι πολὺ ὠραῖα.

Οἱ μικροὶ πελαργοὶ τίποτα δὲν ἐνόουν τί ἠθελε νὰ εἰπῇ ἡ μήτηρ των.

— Βεβαίως, ἐπανέλαβεν ἡ μήτηρ των, ἅμα ἰδοῦν ὅτι οἱ πελαργοὶ εἰς ὅλας των τὰς ὕβρεις ἀπήντησαν μὲ εὐεργεσίαν, ὅλ’ ἐντραποῦν πολὺ, ὥστε τὸ ἀκόλουθον ἔτος ὅταν θὰ ἔλθωμε πάλιν, μόλις θὰ τολμήσουν νὰ φανοῦν ἐμπρός μας, καὶ δὲν θὰ ἀρχίσουν πάλιν, μολονότι τοῦτο εἶνε ἀδύνατον, αἶ, τότε, τὸσω χειρότερον δι’ αὐτὰ· διότι δὲν θὰ εἶνε μόνον κακὰ καὶ ἀδιάντροπα, ἀλλὰ καὶ ἀχάριστα, τὸ ὅποτον εἶνε πολὺ χειρότερον, διότι ἡ ἀχαριστία εἶνε ἐλάττωμα τῆς καρδίας ἀσυγχώρητον.

Οἱ μικροὶ πελαργοὶ, πεισθέντες περισσότερο ἀπὸ τὸν τόνον τῆς φωνῆς τῆς μητρός των, παρὰ ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς, ἤρχισαν νὰ αἰσθάνωνται, πόσον ὠραῖος καὶ εὐφυὴς εἶνε αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς ἐκδικήσεως.

— “Ἀλλ’ ἐν τούτοις, εἶπον, τὸ μικρὸ ἐκεῖνο παιδί, ποῦ ἤρχιζε πρῶτον πάντα τὸ τραγοῦδι, ἐκεῖνο τὸ κακὸ ἀγόρι, τί θὰ τὸ κάνωμεν;

— “Ὅσο γι’ αὐτὸ ἀλλάζει· ὑπάρχει εἰς τὸ λειβάδι ἐν μικρὸ παιδί, τὸ ὅποτον κοιμάται τόσο βαθειά, ὥστε δὲν θὰ εἰμπορέσῃ πλέον νὰ ἐξυπνήσῃ· θὰ τὸ φέρωμεν εἰς τὸ μικρὸ παιδί, τὸν ἐχθρόν σας· καὶ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

“Ἡ Πηγὴ Χαρᾶς στέλλει πρὸς τὴν Διάπλαιν τὴν ἑξῆς: “Ἀκροστοιχίδα, μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι εἶνε ἡ δυσκολοτέρα:

“Γρήχικα γράμματα τῶν κατωτέρω λέξεων ἀποτελοῦν τὸν ὀνόμα μου: Μαμά, Πατάκης, “Ἰππος, Λουκοῦμι, “Ἡλιος.

“Ἐστὶν ἐπὶ τῆς Σελῆς Κόρης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΤΗΝ ἑξῆς σύντομον ἀλλ’ ὠραιότατην ἐπιστολὴν ἔστειλεν ἡ Μαρίδα τοῦ Ἐυρίπου πρὸς τὸν κ. Φαίδωνα: “Κύριε Φαίδων, “Ἐνετρίψθη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Πρώτης Σειρᾶς τῶν Διηγημάτων σας, καὶ γλυκεῖα ἐκείθεν ἀποκομίσασα ἐντυπώσεις, σπεύδω σήμερον νὰ ἐγγράψω καὶ εἰς τὴν Δευτέραν. “Ἀφ’ οὗ δὲ, ὡς γράφετε, καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς συμπαιδείας τῶν νέων σας εἶνε προσφιλες, καὶ ἡ διὰ τὰ ἔργα σας ἀγάπη αἰς ἐνθουσιᾶ καὶ σας ἐναρρύνει, εὐαρεστηθῆτε νὰ κατατάξῃς καὶ ἐμὲ μετὰ τῶν εὐκρινῶν φίλων σας.

“Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀγρὴ Φιλία μὲ πολλὴν ἀφέλειαν ἐξέφρασε τὰς ἐντυπώσεις τῆς: “Ἐδίδαξα τὰ Διηγήματα τοῦ κ. Ξενοπόλου — μου γράφετε — τὰ ὅποια μοῦ ἤρεσαν πάρα πολὺ· ἀλλὰ καὶ ἦτο δυνάμει νὰ μὴ μου ἀρίστους; Προπάντων ἐκείνη ἡ “Ἀγία μου μ’ ἔκαμε νὰ εἶμαι κ’ ἐγὼ ἐν ἀγωνίᾳ μέχρι τέλους, μὴ ὑποθέτωσα ὅτι ἦτο ὄνειρον “Ἀμα εἶδα τὸ τέλος, ἐγέλασα μόνον μου διὰ τὴν ἀγωνίαν ποῦ εἶχα συμμερισθῇ εἰς τὴν ὀργήν. Μὰ ἦτο τόσο ὠραῖα γραμμένον! Καὶ τὰ ἄλλα τόσο ὠραῖα ἐπίσης, ὥστε ποῖο νὰ πιάσῃ κανεὶς καὶ ποῖο ἀρίστη Σοὺ ἐσωκλειῖται τὸ Δελτικὸν ἐγγράφη διὰ τὴν Δευτέραν Σειράν, τὸ ὅποτον δίδει, σὲ παρακαλῶ, εἰς τὸν κ. Ξενοπόλου, μὲ τὰ θερμὰτα συγχαρητήριά μου.

Βεβαίως, Βασιλεῦ τῶν Ναυτιλῶν, ἐπιδοκιμάζω ὁλοψύχως τὴν ἀπόφασίν σου. “Ἐχεις καιρὸν ὅσον ἔθελον νὰ καταγίνεσαι εἰς φιλολογικὰς μελέτας, ἀλλ’ ἐν πρακτικῶν ἐπαγγελίᾳ εἶνε ἀπαράτητον. Διὰ τὰ ἄλλα ποῦ μου γράφετε, ἂς ἐπιφυλαχθῶμεν ὅταν θὰ ἐκδοθῇ τὸ περιοδικὸν διὰ τοὺς μεγάλους, — τὸ ὅποτον δὲν ὀργήσῃ Πολὺ μοῦ ἤρεσαν καὶ οἱ νεώτεροι σίχησι.

“Ὅχι, Πτερωτὴ Ταξιδιόδικτι [Ε], ἡ συμβουλὴ μου εἶνε νὰ μὴ ἀλλάξῃς τὸ ὠραῖόν σου ψευδώνυμον. “Ὅσον διὰ τὴν ἀδελφὴν σου ἐν οἷται, ὅτι θὰ τὴν δεχθῇ μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας ὅταν μοῦ γράψῃ, ἀφ’ οὗ μάλιστα εἶνε καὶ τόσο ἐνθουσιασμένη μαζὶ μου. “Ἐ. σοὺ ἐπέρασεν ὁ πνευτός;

Φ. ν. ὅσοι εἶ ὠραῖα ποῦ περνάτε ὅλοι μαζὶ. “Ἀνθοδέσμη Μαργαριτῶν. Μὰ πῶς; δὲν εἶδες ὅτι ὁ “Ἀνακλῆς ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ Παρίσι; Διὰ τὸν “Ὀχυράσιον “Ὀρενόνον” τὸ εἶπα κ’ ἐγὼ ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν φαίνεται κάπως βαρὺς καὶ δύσκολος, προπάντων διὰ τοὺς μικροτέρους, ἀλλ’ ἔπειτα γίνεται τεργνιότατος, ὅπως δὲ τὸν εὕρισκει τώρα καὶ ὁ μικρὸς ἀδελφός σου.

Ἐγώ, Μαρίδα Θ. Μηταράκη, καλὰ τὸ ἔλυσες τὸ φωνηεντόλιπον. Προσπάθειες τώρα νὰ λύσῃς καὶ ἄλλα Πνευματικὰς “Ἀσχάσεις καὶ νὰ μοῦ τὰς στείλῃς γραμμένας εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ χάρτην τῶν Λύσεων, διὰ νὰ λαμβάνῃς μέρει εἰς τὸν Διαιγωνισμόν. “Ἀν ἔλγῃς, εἰμπορεῖς νὰ ἐκλέγῃς καὶ ἐν ψευδώνυμον, ὅπως οἱ ἄλλοι φίλοι μου.

Σὲ βεβαίως ἐγέλασα πολὺ, Μεσοποταμίτισσα, [ΕΕ] μὲ ὅσα κατέβησαν εἰς τὴν ἄκρην τῆς κοκίνας πέντας σου! “Ἀ μὰ τί εὐνοῖα ποῦ τα λέγεις... “Ἀν ἐδίδαξεν αὐτὸ σου τὸ γράμμα καὶ τὸ Κεντρί θὰ σου ἐσυγχωροῖς τὴν βραδυτητα, — ἀλλὰ θὰ σε συγχωρήσῃ, ἔννοια σου, καὶ χωρὶς νὰ το διαβάσῃ.

“Ἀνδομάχη καὶ Φιλοπόμην Α. Φιλίππου, σὰς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ ἐσπλάθωμα, καὶ διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς σας διὰ τὸ ἔτος 1902. Εἶθε οἱ πρῶτοι ποῦ ἀναγε-

ῶντες πέτος καὶ ἐλπίζω ὅτι τὸ γοῦρι σας θὰ εἶνε τόσο καλόν, ὥστε οἱ συνδρομηταὶ μοῦ θὰ διπλασιασθοῦν.

“Ὁ Δημήτριος Ε. Μελαρινδὸς μοῦ συνιστᾷ σήμερον ἐν παιδίον ἀπὸ τὴν πατρίδα του (Πλωμαρίον) ὀργάνον πατρὸς καὶ μητρός, καὶ ἄπορον, τὸ ὅποτον ἐπιθυμῇ διακαῶς νὰ γίνῃ συνδρομητῆς μου, θὰ εἶνε αἰώνιος εὐγνώμων εἰς ἐκείνον, ὁ ὅποιος ἤθελε τὸ ἐγγράψῃ. Νὰ ἰδοῦμεν!

Κεραμιδογάτε, δὲν εἰμπορῶ νὰ σ’ ἐνθαρρύνω εἰς αὐτὴν τὴν ἐκδοσιν, διότι ἐκ πείρας γνωρίζω, — ἂν θέλγῃς, ἐρώτησε καὶ τὸν φίλον μας Σκέφερον, — ὅτι μετὰ τὴν Εἰδοποίησιν, δέκα ἢ δώδεκα θὰ δηλώσουν ὅτι ἐγγράφονται συνδρομηταί. “Ἐπειτα, τί ἐνδιαφέρον θὰ ἔχῃ ἐν Δευκωμᾷ ἀπὸ ἔργα συνδρομητῶν; ἤμπορος οἱ συνδρομηταὶ εἶνε συγγραφεῖς καὶ ποιηταί; “Ἰσως θὰ ἰκανοποιηθῇ ἡ πρόωρος φιλοδοξία μερικῶν, ἀλλὰ οἱ ἄλλοι τί θὰ διαβάσουν; — “Ὁ κ. Ξενοπόλος; σ’ εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸν συνδρομητὴν ποῦ τὸν ἐνέγραψες.

Ζιζάνιον τῆς Γειτονεῖας, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἐδίδαξα τὴν ἱστορίαν, ὡστερ’ ἀπὸ τόσο καίρῳ ποῦ εἶχα νὰ λάβω ἐπιστολὴν σου.

Πρασίην “Ἐξοχή, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐκλέγω πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ. “Ὁλα ἦσαν ὠραῖα, ἀλλ’ αὐτὸ μοῦ ἐφάνη ὠραιότερον. Εἶδα καὶ τὸ περιστατικὸν ἐκείνου· ἀλλὰ δὲν πταίεις σὺ ἀφ’ οὗ δὲν ἦσους συνειδητοῖς νὰ πίνῃς κρασί, καὶ ὅφ’ οὗ σὲ ἠνάγκασαν νὰ πῆς, φυσικῶτατα θὰ ἐμεθοῦσε.

“Ἀνδρὸν τῆς Ἐρήμου [ΕΕΕ] διὰ τὴν ὠραιότατην ἐπιστολὴν σου, καὶ τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὸν κόσμον ποῦ ἐσῆκωσες, “ἀκολουθοῦσα τὴν μόδαν”. “Ὁ κ. Φαίδων εὐχαριστῆσθαι πολὺ διότι, ἐν’ ᾧ ἀνεγνώσας τὰ διηγήματά του δύο φορές τὸ καθένα, πάλιν ξαναδιαβάσεις μερικά, καὶ ποῦ σου ἤρεσαν ὑπερβολικὰ τὸ “Βορεῖν Παράθυρον” καὶ τὸ “Μίσος”.

Καὶ πάλιν ὑπεθυμίζω εἰς ὅλους ὅσοι ἤλαβαν κασιχίαν νὰ μοῦ στείλουν τὴν νέαν των διευθύνσιν, διὰ νὰ μὴ χάνωνται εἰς βάρος των τὰ φύλλα.

“Ἐγχεῖνουςα τὰ ψευδώνυμά των δέχομαι μετὰ χαρὰς εἰς τὴν “Ἀλληγογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: Γαμβέτταν (Α. Γ. αὕτη εἶνε ἡ ἐκλογὴ μου, τὴν ὅποιαν περιέμενε ἀνυπομονῶν, διὰ νὰρχίσῃς τὴν ἐργασίαν [ΕΕ] διὰ τὴν ὠραῖαν ἐπιστολήν, καὶ εὐχομαι νὰ πραγματοποιηθῶν ὅσα γράφετε! Ζιζάνιον Σχολαῖον (Β. Ρ. αὐτὸ διὰ νὰ συμπληρωθῇ ὁ δμῖλος· ἂν Ζιζάνιον... καὶ φθάνει διότι ἔχομεν πάρα πολλὰ) Ρωμανικὴν Σημῖαν (Π. Ρ.) καὶ Παρωμῖον Κανκασον (μυστικῶς τὸ τρῶμα) διὰ νὰ μὴ ἐννοήσῃ κανεὶς τίποτε.)

“Ἀσπασμοί, Πληροφορίαι: τὸ Τέμενος τῶν Μουσῶν πληροφορεῖ τοὺς φίλους μου ὅτι ἤλλαξε ψευδώνυμον, καὶ βεβαίως ἐπὶ Φιλοπόμην Α. Φιλίππου — ἡ Αἰδὴ τῆς Θαλάσσης ἀσπάζεται τὴν Ἐδῆμον Κόρη καὶ τὴν “Ἐρδοστον Φαριαντῶν, πληροφορεῖ δὲ τὸν Βοσκόν τῆς Ἐρήμου, ὅτι, ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐρήμον δὲν θὰ εὕρισκῃ χιόνον διὰ τὰ πρόβατά του, προσφέρει αὐτὴ νὰ τὸν προμηθεύσῃ αὐτὴ — ὁ Φεντοδικηγόρος ἀσπάζεται τὸν Τρικυμῶδη Μαλέαν, τὸν ὅποτον γνωρίζει — ἡ Κοκκινὴ “Ἐξοχή ἐρωτᾷ τὴν Μικρὰν Ἰωρατοπούλιν πῶς ἐπέρασεν εἰς τὴν ἔξοχόν τῆς νόναίς τῆς; — ὁ “Ἐλπιδοφόρος συγχαίρει τοὺς βραβευθέντας εἰς τὸν 69ον Διαγωνισμόν, καὶ τὸν “Ἰπποδῆ τῆς Ὁμίχλης, διὰ τὸ ὠραῖόν του Π. Πνεῦμα — ἡ Σπαρτιάτις Κελεωνὶς μεταβαίνουσα εἰς Βῶλον, ἐπιθυμῇ νὰ γνωρίσῃ τὰς ἐκεῖ συνδρομητρίδας — ἡ Κυρατίττουσα Βάλασσα χαίρεται τὸν “Ἰπποδῆ τῆς Ὁμίχλης, καὶ ἐρωτᾷ τὴν Δεσποινὴν “Ὁράτη ἂν ἔλαβε τὸ Δελτικόν τῆς; — ἡ Εὐθυ-

μος Κόρη συγχαίρει τὴν Πένθημον Κυάριον διὰ τὰς λαμπρὰς ἐξετάσεις τοῦ Παρθενωγείου της. — ἡ Μελαγχροινὴ τῆς "Ανδρου ἀσπάζεται τὴν Εὐθυμον Κόρη καὶ πληροφορεῖ τὸν "Ατρώμητον "Γεραπόστολον διὰ τὰς ἐξέτασεις εἶνε Μ. Δ. Ρ. — τὸ "Αγριοπούλουδον "Ανδρου συγχαίρει τὴν Χιονοσκεπὴ Δίρρη καὶ τὸν βραβεῖον καὶ τὴν "Τερέφρηνην "Ελληνίδα διὰ τὰς λαμπρὰς ἀπαντήσεις τῶν Μ. Μυστικῶν. — ἡ Γλυκεύφειρος Σελήνη ἀσπάζεται τὴν "Αηδὺν τῆς "Ερήμου. — ὁ Κεραμιδόγατος συγχαίρει τὸν "Ιον τοῦ "Αγροῦ διὰ τὰς λαμπρὰς ἐπὶ πτυχῇ ἐξετάσεις του, καὶ τὸ Ζοφερόν Νέφος διὰ τὸ βραβεῖον του. — τὸ Σπήλαιον τῶν Μουσῶν ἀσπάζεται τὸν Τέμερον τῶν Μουσῶν καὶ τὸν πληροφορεῖ διὰ τὸ ἐπὶ οὗ τῶν ἐρωτῶν Β. Σ. δὲν εἶνε φίλος του. — ἡ Κόρη τοῦ Στρυμῶνος χαίρει τὸν μάκαρ Νοσταλγὸν "Ελληνα καὶ τὸν συγχαίρει διὰ τὰ ὥραϊα Μ. Μυστικά πού της ἐστειλε τὴν ἔθαλε δὲ εἰς τὴν περιέργειαν ὥστε σκοπεύει νὰγοράσῃ τὸν τόμον τοῦ 1898. — ἡ "Ακτινοβολοῦσα Σελήνη με παρακαλεῖ νὰ εἴπω εἰς τὸ Στήριγμα τῆς Μητρὸς διὰ δὲν ὑπάρχει ἄλλη διαμονὴ πλεονεχάριστος τοῦ Σχολείου, ὅπου ἔχει κανεὶς τόσας φίλας καὶ διασκεδάζει τόσον ὥραϊα. — τὸ "Ανθος "Ανθέων ἀσπάζεται τὴν "Ανοιξιότικην Βραδύαν, τὴν εὐχαριστεῖ διὰ τὰ ὥραϊα δελτάρια πού της ἐστειλε, καὶ τὴν ἐρωτᾷ πῶς ἐπέρασαν εἰς τὸ ταξίδι.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ἀνταλλάξουν : ὁ Νυκτοκόραξ με τὸν "Ἡρώα τοῦ Σουλίου, Μαγικήν Εἰκόνα, "Ανθος "Ανθέων καὶ "Ἡφαιστον (με τὰ ὀνόματά των). — ὁ Παμπόνηρος Κατεργάρας με τὸν Κόρτε - Ραπαδάκη, Τρεμοσθῶνον "Αστέρι, Κῶμα τοῦ Δοννάθεως καὶ "Γαπότην τοῦ Κόρακος. — ἡ Παριστέρα με τὴν "Εομεράδαν καὶ Ρόδον τοῦ "Απριλίου (ὡς ζητεῖ καὶ τὰ ὀνόματά των). — ἡ "Ελπίς τῆς "Αντοφῶν με τὴν "Ελπίδα, Γλυκεῖαν "Ελπίδα, "Τερέφρηνην "Ελληνίδα καὶ "Υδρὸν τοῦ "Οὐρανοῦ (με τὰ ὀνόματά των). — τὸ "Ανθος τοῦ Μαῖου με τὴν "Χλόην τοῦ Κηφισοῦ, "Ανοιξιότικην Βραδύαν, "Ασρονα τοπούλαν, Κρητικὸν Κάστανον καὶ Χιωτοπούλαν. — ἡ Θερινὴ Βροχὴ με τὴν Μέλλουσαν Καλόγρησαν, "Αγροὺ "Περστεράκη, "Ωραίαν "Ελλάδα καὶ "Ανοιξιότικην Βραδύαν. — ὁ "Αρχικαλαμπουριστὴς με τὸν ἐκ Κων/πὸ εἰς παιδίον, τὸ ἐγγράφειν ὑπὸ τῆς Νοσταλγούσης "Ελληνίδος. — ὁ Ψευδοκρηγόρος με τοὺς Δικηγόρους τῆς Νεολαίας καὶ Καταρομάλλων (εἰ δυνατόν με τὰ ὀνόματά των). — τὸ Τρεμοσθῶνον "Αστέρι με τὸν Παρηγόρον "Αγγελον, "Ελληνικὸν "Εδαφος, Βασιλέα τοῦ Κατέρου καὶ Πλοῖον τοῦ Δοννάθεως. — ἡ "Εομεράδα με τὸ Φουγάρο τῆς Εὐγενείας, Νεολαίαν τῶν Παρισίων, "Αηδόνα τῆς "Εοῆμον καὶ Ρωμαῖον Κικέρωνα. — τὸ Κρητικὸν Κάστανον με τὴν Περίλυπον "Ορρανὴν, "Αῦραν τῆς Κερκύρας, Νυκτοκόρακα, Μαγαμένον Φύλλον καὶ Σημαίαν τῆς "Αγίας Λαύρας. — ὁ Μουσηγέτης "Απόλλων με τὴν Περθεῶσαν Καρδίαν καὶ "Ονειροπόλον Ψυχὴν. — ὁ Ρωμαῖος Κικέρων με τὸν "Αγγελον "Αγγερινόν, καὶ Κυματίζουσαν Θάλασσαν. — τὸ "Ανθος τῆς "Υπομονῆς με τοὺς Δικηγόρους τῆς Νεολαίας, Νεολαίαν τῶν Παρισίων καὶ "Αγάπην τῆς Νεότητος. — ἡ Σκόνη τῶν "Αθηνῶν με τὸ "Ανθος τῆς "Υπομονῆς, Νοσταλγὸν "Ελληνα, "Εαρινὸν "Αρωμα, "Εαρ τῶν Καρδιῶν καὶ "Εαρθά "Αντοπούλα. — ἡ Μέλλουσα Καλόγρη με τὴν "Εαρινὴν Βοώπιδα, "Εαρθά "Αντοπούλα, "Εαρινὴν Γαλανομάταν, Διοσκουρόν καὶ Πειραικὴν "Αῦραν. — ὁ Κεραμιδόγατος με τὴν Ποιμενίδα τῆς Δίρρης, "Αυτοκράτειραν "Ελένην (με τὰ ὀνόματά των) καὶ "Ασπροποταμίτην. — τὸ Κόκκινο Καπελάκι με τὸν "Υδρὸν τῆς Νυκτός, "Αγγορολογιώτατον, Καταρομάλλον, Δικηγόρον τῆς Νεολαίας καὶ Γλυκεῖαν Καρ

διαν. — ὁ Νέμος με τὴν Νεραΐδαν τῶν Σπετσῶν, "Ανθος τοῦ Μαῖου, Σπαρτιάτιδα Χειλωρίδα καὶ "Ανθος "Ανθέων.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της : Κόκκινην "Εξοχὴν (βέβαια μοῦ ἀρέσει νὰ ἔχω πολλοὺς φίλους σήμερον. ὡς βλέπεις, ἐγγρίνω ψευδώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ σου.) Δροσερὰν "Εσπέραν (νὰ ἰδῶ τώρα πότε θά μου γράψῃς καὶ «περισσότερα» αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές.) Ψευδοκρηγόρον (ἐθαύμασα τὰ προτερήματα τοῦ γίτου σου, καὶ τὴν χάριν, με τὴν ὁποίαν μοῦ τα περιγράφεις.) Γλυκὴν Μέλανθρον (σοῦ ἔστειλα τὰ τετράδια ὅσον ὥραϊς καὶ ἂν εἴ ε «Ἀνεψιὸς τοῦ Βασιλέως» δὲν εἰμπορῶ νὰ δημοσιεύω περισσότερον. ποῶτον διότι καὶ τὰ ἄλλα διηγήματα ἔχουν δικαίωμα, καὶ δεύτερον διότι εἶνε μετρημένος, διὰ νὰ τελειώσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ ὄχι ἐνωρίτερα.) "Ελπιδοφόρον (ἡ μελὴ) ἡ ζητεῖ ἀνταλλάξῃ, δὲν ἀνταλλάσσει Μ. Μυστικά.) Σπαρτιάτιδα Χειλωρίδα (ἐδίδασθες νὰ παρκαπονεύῃς, διότι καὶ τὴν προηγούμενην σου ἐπιστολὴν εἶχα ἀναγνώτῃ, καὶ σου εἶχα ἀπαντήσῃ προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν με τὸ ὄνομα δὲν γίνονται.) Λοξίαν (ἐλήθησαν.) Βίγλαν (ἐλαβα.) Εὐθυμον Κόρη (ἔστειλα φίλησέ μου τὴν μικρὴν ἀδελφὴν σου.) "Τερέφρηνην "Ελληνίδα (ἔστειλα νὰ πῇ εἰς τὸ ἐξαδελτάκι, διὰ καὶ ἐγὼ τὸ ἀγαπῶ πολὺ καὶ διὰ με χαρὰν μου μανθάνω διὰ τοῦ χρόνου θὰ γίνῃ συνδρομητὴς.) Μελαγχροινὴν τῆς "Ανδρου (καὶ ἐγὼ με πολὺ μεγάλῃ μου χαρὰν θὰ σε γνωρίσω προσωπικῶς.) "Ανθος τοῦ Μαῖου (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετέλεσθησαν) χαίρω πού σου ἤρρεσε τόσον ὁ τόμος τοῦ 1896 με τὸν συγγραφεὶκότατον "Ορφάνον τῆς Νέας "Ορλεάνης καὶ τὸν θαυμάσιον "Καίσαρα Κασκαμπέλν) τοῦ "Ιουλίου Βέρν.) Γλυκεύφειρον Σελήνην (ἡ ὁποία ἐταξίδευσε κατ' αὐτὰς ὡς τὴν "Ιταλίαν καὶ ἐθαύμασε τὸ νεκροταφεῖον τῆς Γένουας ποῦ δὲν περιγράφεται.) Δ. Ε. Μελανδινὸν (ὁ καὶ Ξενοπούλος σ' εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ τὰς γράφας διὰ τὸ βιβλίον του.) Ζουλέικαν (αἱ ταῖναι μοῦ χρησιμεύουν μόνον ὅταν συνοδεύουν τὴν παραγγελίαν.) "Ασπρο Κάρβουνο (δὲν σου φαίνεται περὶ τὴν πληροφορίαν, ἀπ' οὗ πρὸ ὀλίγου ἤσουν με τὸν "Αγγελον τῆς "Αγάπης αἱ πληροφορίες ἔχουν χάριν ὅταν ἀπευθύνονται πρὸς μακρὰν εὐρισκομένους καὶ ἀγνώστους.) "Ανέλιπτον Χαράν, δὲν (πειράζει) εἰμπορεῖς νὰ της στείλῃς τετράδιον με τὸ παλαιὸν σου ψευδώνυμον) χαίρω πού σου ἤρρεσε ὁ "Πυρεοπόλης.) "Ατρώμητον "Γεραπόστολον ([Ε] διὰ τὴν ὥραϊαν περιγραφὴν ὁ περὶ οὗ μ' ἐρωτᾷ. εἶνε καλὴς οἰκογενεῖα, ἀλλὰ δὲν τον γνωρίζω προσωπικῶς) χαίρω πού «ατεμαγεύθης» ἀπὸ τὰ «Διηγήματα» τοῦ Φαῖδρος.) "Ιευσθεῖαν Κλωσίδου (πῶς! τὸ φύλλον σοῦ στέλλεται τακτικῶς.) Τρεμοσθῶνον "Αστέρι ([Ε] διὰ τὴν ὥραϊαν ἐπιστολὴν περὶ τῶν Ρουμάνων.) "Οξέθυμον "Αλβανὸν (ἔστειλα.) Πλοῖον τοῦ Δοννάθεως (κατενθουσιασμένον με τὸν ἐρετεινὸν τόμον, τὸν ὁποῖον εὗρίσκες ἀνωτέρω ἀπὸ ὅσους.) Σπήλαιον τῶν Μουσῶν (ἡ γνώμη μου εἶνε νὰ μὴν ἀλλάξῃ ψευδώνυμον ἂν ἐπιμένῃς ὁμοῦ, ὁρᾷται κατὰ τὸν κανονισμόν νὰ μου στείλῃς 1 δραχμὴν.) Φιλίαν "Εαρθομαλοῦσαν (ἀλλὰ πολὺ λακωνικὴν αὐτὴν τὴν φορὰν!) Κόρη τοῦ Στρυμῶνος, "Ακτινοβολοῦσαν Σελήνην (τὸ ἐλαβα καὶ τώρα εἰμπορεῖς νὰ του στείλῃς.) "Αμβρακιοῦσιδα "Αῦραν (οὕτε αὐτὴ περὶ τῆς ὁποίας μ' ἐρωτᾷς, εἶνε βλέπεις πόσον ὀλίγους συνδρομητὰς ἔχω εἰς τὸν τόπον σας! ἀλλὰ σ' εὐχαριστῶ θερμῶς ποῦ θὰ φρονίσῃς νὰ τους πολυπλασιάσῃς αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές.) "Ανθος "Ανθέων (κατενθουσιασμένον με τὸν «Ἀνεψιὸν τοῦ Βασιλέως») "Αγριοπούλουδον "Ανδρον, Τρυφῶναν κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλαβα μετὰ τὴν 21 Ἀυγούστου, θάπαντῶ εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16 "Οκτωβρίου

Ο χάρτης τῶν λύσεων, ἰπὶ τοῦ ὁποίου δὲν νὰ γράψωσιν τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ "Γραφεῖ μίς εἰς φακίλλου, ὡν ἱκαστος περιεχίει 20 φύλλα καὶ τιμᾷται φρ. 1

380. Λεξιγράφος.

Μίαν δύναμιν, ἐν ἧ ἄρθρον καὶ ἐν δένδρον συνενόνω. Καὶ τὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων εἰς αἰῶνας φανερώνω.

"Εστέλη ὑπὸ τῆς Διχοῦμον Φουζίας.

381. Στοιχειογράφος.

Εἶμαι κράτος τι μεγάλον.

Καὶ συγχρόνως δυναμὸν.

"Αν τὴν κεφαλὴν μου κόψῃς

Δύο προτάσεις θὰ ἐνόνω.

"Εστέλη ὑπὸ τοῦ Φίλτου τῶν Λαῶν.

382. Ἀνιγνίμα.

"Ανθος τὸ ἀρσενικὸν μου,

"Ονομα τὸ θηλυκὸν μου.

"Εστέλη ὑπὸ τοῦ "Ανθους τοῦ Ζαππεῖου.

383. "Ορθογώνιον.

Νάντικατασταθῶν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νάναγινώσκονται ὁκτὼ λέξεις, πέντε ὀριζοντίως καὶ τρεῖς καθέτως.

"Εστέλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πιτακοῦ

384. Ἀστήρ.

Νάντικατασταθῶν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε ἀναγινώσκονται καθέτως ἑρμῆς βασιλεὺς, ὀριζοντίως πετῆρον, διαγωνίως δὲ ὄνομα πλοῖον καὶ πετῆρον.

"Εστέλη ὑπὸ τοῦ "Ευδοῦ Νέφους.

385. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 = "Αρχαῖος ἐπιστήμων.
2 6 5 1 9 = "Ἡρώς.
3 9 4 6 5 = Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας.
4 8 2 3 9 = Τόπος τεργνός.
5 3 1 6 = Δένδρον.
6 5 7 3 9 = Τροφή.
7 6 5 9 3 9 = Πόλις.
8 5 6 = Ὄα.
9 6 1 4 9 2 8 5 = Μέγας ποιητής.

"Εστέλη ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου Α. Πενδίου.

386-388. Συμπληρωματικὴ φράσεων.

1.) — — μᾶλλον — — αἰσχρὸν.

2.) Εἰ — — μαθήσει.

3.) — ἀνθρώποις — ἥλιος.

"Εστέλη ὑπὸ τοῦ Α. Βάσσαρη.

388 590. Τριπλὴ "Ακροστιχὴς μετὰ Μαγικοῦ γράμματος.

Τὰ πρῶτα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἔδραμα ὁρμηκευτικὸν τὰ δεύτερα ζῶον, τὰ τρίτα πύλιν ἀναφερομένην ὑπὸ τῆς Γραφῆς. Τῶν τριῶν τούτων λέξεων ἀνταλλάσσων κατόπιν ἑν γράμμα, δι' ἐνὸς ἄλλου πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζουν ἄλλας τῶσας.

1. Σημαίνει λέξιν ἄκλιτον. 2. Ζῶον ἄγριον. 3. Εἰς αὐτὸ ὑπέκλινον ὄντι. 4. Πρώτωπον τῆς "Αγίας Γραφῆς.

"Εστέλη ὑπὸ τοῦ "Ελληνικοῦ Λεωθίματος.

591. "Ελληνοσύμφωνον.

ε ε ε ε - ο α - ο α - ε ε ε - α α η - ε ε ε - ο α - ο α - ε ε ε

"Εστέλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πιτακοῦ

592. Γράφος.

Μ

Π οὗ τῶν.

πλοῦ

"Εστέλη ὑπὸ τοῦ Σταμ. Κ. Σταμάτη.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΛΗΡΩΜΗ

Εὐχρηστικῶς ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια πάσης πόλεως. — Διεύθυνσις : Nicola Zizimia, Port-Saïd (Egypte) (Α—48)